

thơ thuốc, đã rửa đe con và nghĩ rằng thân phận mình là dân, chắc quan cũng chẳng mong đến, nên mới gả cô Ch. cho người khác. Được tin, cậu Ngụ bèn giở thói vũ phu, mang gậy sắt đến đánh bố mẹ cô Ch. thâm tím cả người, (người mẹ cô Ch. bị trọng thương ở mắt) Làng xóm thấy cậu là con quan không dám xung đột đến cầu, duy chỉ ngán cản không cho cậu đánh đập vợ chồng ông lý mà thôi. Khi làng xóm chạy vào cứu, thời cậu ta bỏ chạy, chẳng hay dụng phải bỏ ra chút mang lại. Được thể cậu liền chạy về trình với quan Phủ là cậu đi chơi ở đường, rồi bố cô Ch. chạy ra chém. Quan Phủ liền sai lính bắt con bố cô Ch. tổng giam mà chưa xử trí sao?

Nghe những điều đó, chắc nhiều người lấy làm buồn thương không biết là gì, song xin anh em hãy biết: cho rằng : con vẫn đã thương ăn không qui bầu bằng thịt cá, cũng các hải vị sơn hà, song cơm lại là cốt yếu mà không có không sống được. Những sách tôi nói trên, chính là vị cơm trong thực nghiệp vậy.

Từ nay trở đi, bà con ai có thể được những chuyện thực nghiệp trong nghề nghiệp mình, xin gửi lại bản báo, bản báo sẽ sản lòng hoan nghinh.

Tri nan tử

Một đêm nư đêm rằm trời đất
im lặng, tựa cửa sổ mà trông trăng
tâm hồn ai lại không sinh ra một
mối tư tưởng? Người chánh trị
lãng nhữn nỗi uất bức hiện thời
mà mơ màng đến cuộc công cộng
tương lai; người văn sĩ đem tâm
lòng sầu cảm mà thổ nhữn than gài.

Dịch - giả : S. ULXN-TT
Số 1

Nước ta với nước Tần, đồng một
giống da vàng, đồng một văn tự,
gla đi đời thế kỷ thứ tư, giao thiệp
rất sớm, cái mối quan hệ trên lịch
sử đã mấy ngàn năm, vì thế mà
nước ta thấy nay, từ chính trị tới
giáo cho đến, học-thuật công nghệ
trăm đều cũng từ người Tàu mà
không có cái gì tự thoát ra ngoài
phạm vi ông nhà gần ở gần đã
được. Rồi đời trên năm mươi năm
nay, ngay từ u Âu Mỹ tràn sang
bên Á đông này, nước Nhật - bản
trước cũng học theo Tàu mà phá
phần từ cường, thoát từ cái khuôn
sáo để làm nên nước duy tân, nước
Xích lô cũng phụ thuộc với Tàu
mà gặp người Âu Tây, lại thì càng
cải tiến nhanh theo lối Âu hóa mà
hành trình từ khổ Dục có nước

7) Ở ta, ban ngày không thấy được sao, là vì có không khí lọc bớt ánh sáng mặt trời, thành ra các ngôi sao ta không thấy được. Còn trên m

Tharh-son

Cậu Ngụ con quan Bang tá ở phủ
Quảng Hóa nhân tình với con một
người dân ở làng Nhân Lộ. Bố mẹ
cô Ch. hay được, sợ mang điều

Khoa-học nói như thế đó. Nó như thế, không phải mơ tưởng viễn vông, cũng không phải đã có người lên kếu cầu đến làm mặt trăng. Nói như thế, là vì đã lấy kinh thiên-ly để xét, dùng số học để tính, mượn chất học để đoan.

BẮT-LONG.

Đuê không nghe mà nói rằng :
 «Tang chủ nhà nghèo, không dám
 phiền đến xóm, mà xóm lại sinh sự
 làm phiền người ta, ấy là tởn hại
 qua, xóm cất tai, tôi quyết không đi»
 Hàng xóm đều nói : «Thiệt hại ai
 bất nữa lo, mấy không đi tới mất
 ăn lại còn bị bắt.» Đuê nói :
 «Thà bị bắt tôi cũng cam lòng, quyết
 không than miêng ăn» bất huộc
 phải kiếm cớ kẻ khốn nạn kia.»

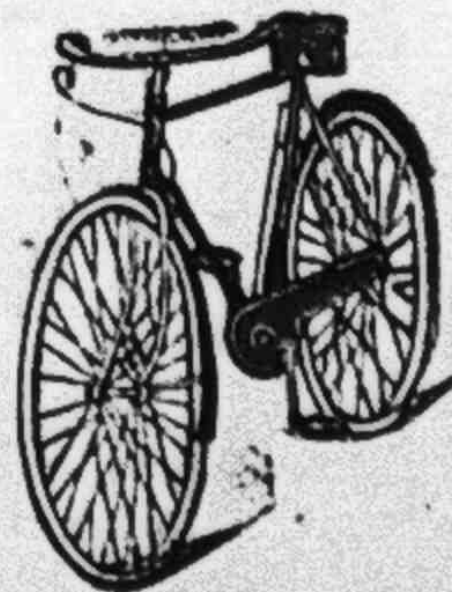
Độ 8 giờ tối hôm ấy, xóm sai tuồng phu đi đến thăm nhà anh Duệ rồi cúi lòn trước cửa anh ta, để cho anh

— Vậy các người xin thổ nào ?
— Mọi năm thì bắt những người
có kiếm đủ ăn mới bắt quết, năm
nay thì bắt phần nhiều là những
người nghèo đói như tôi cả, chỉ có
ăn bữa sớm, lo bữa tối, không
quết sợ phép làng, nên mới phải đi
xin đây. . .

DẶNG VĂN DƯ
et THẦN TRỌNH PHƯỚC

lương tòng lô giáp giới làng Mỹ
xuyên tây có một con mương nhỏ
độ chừng 3 thước tây, dẫn tiết đôn
thiên, hành khách vắng lại nhiều
bất tiện. 1 trước đó bà thàng dây qua
Huyện có sức cho thầy Tống V. ph
Th. thế nào không rõ thầy t

NO 1984 Place Secret (HANOI)

CYCLES	Revenue	Profit	Costs	Net
Hãng Bàng	70,512	33,513	38	40
Lac Long	31	33	37	40
Le-Coq	32	33	35	40
Alcyon	32	33	35	68
Monnet geyon		37		
Automoto		73		
New Impress	18	52	52	
Lucifer		61		

chuyện tưởng hiên, người thì cho chuyện tầm thường, người thì xem như chuyện xảy ra trong một khoảng ngắn ngủi, không quan hệ gì mà biết đâu chuyện đó, chính là một lớp truyện cuối cùng trong lịch sử chuyện chế máy ngàn năm bên đông, hình mà bóng quỳ, hiên giữa ban ngày, trời rồi bài hề, đủ đều đủ thôi, không những là một vở hề kịch là thường, mà cũng là một chuyện tiêu thuyết rất có giá trị. Nhìn nhân dân đọc bộ sách của Cao lao tiên sinh, từ thuyết đầu đến chuyện đề chế vận động của họ Việt xin đem lược dịch lại để công hiến cho mong rằng họ còn được đến mà hiểu rằng quân quyền không hợp với thời thế nữa, dù quyền thế ngời ngời, đang vô chốt đầu, thò đầu gần hang đao đã như Viên thế Khôn mà đã phạm đến chàng nô thì chàng chẳng nghĩ đến hướng cái tội tình phù quí đó được, cái chế chính dân gì không giả mạo được đầu này thì thuyết che đậy phỉnh lừa trong một hồi, chính không bao là thì tự nhiên nó lộ ra mà thành để thất bại. Ấy cũng như xem danh cầm xem ngựa đua, trong khoảnh khắc là một đống vô ích.

Dịch giả chỉ

La T S F

VOUS INTÉRESSE...

Parce qu'elle vous apporte chez vous sans dérangement et au gré de votre désir...

Les dernières nouvelles du monde entier.

Les cours des valeurs.

Le marché des changes.

De beaux concerts symphoniques exécutés spécialement pour vous par nos artistes.

En un mot La T S F vous apporte chez vous toutes les manifestations de l'esprit et de l'art.

Ne restez plus dans votre solitude. Rattachez-vous au monde civilisé. Un simple petit appareil vous permet cela.

Demandez-nous des renseignements toutes nos indications nous sont fournies gratuitement.

Catalogue d'appareil sur demande. Visitez notre Stand Série B n° 15 Foire d'Hanoi.

RADIO-INDOCHINE

(Société Anonyme au capital de 3.150.000 francs HANOI, HAIPHONG)

Hanoi, 15 Rue Borgnis-Desbordes - Haiphong, Rue Paul-Bert

PHỤ-NỮ DIỄN-ĐÀN

CÁI MẪU THUYẾT CỦA MỘT HẠNG NAM-TỬ ĐỐI VỚI PHỤ-NỮ
(Tiếp theo)

5) Họ lại chủ trương rằng cái tình trạng lạc dãi phụ nữ, cái phân biệt nữ tính và nam tính là quốc túy quốc hồn của nước Việt-Nam, mà đến nỗi nói rằng: « Ở nước ta có cần Nam nữ thọ thọ bất thân, thiết tưởng không đời nào bỏ đi được. Nếu ngày nào bỏ câu ấy đi tức là ngày ấy mất cả quốc túy, quốc hồn, mất luân lý Á đông, mất giống nòi Cồ-việt! »

Ồ! quốc túy, quốc hồn, quốc luân, quốc chủng! mà chỉ gồm trong một câu ấy thôi à! Mất câu ấy thì mất hết cả « quốc... »

Từ này đến giờ tôi chỉ ngâm ngùi mà viết, đến đây bỗng phải cười... Nhưng cười sao ra giọng?

Quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước. Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

Nước nào cũng có những tình hoa riêng, như cái lòng dũng cảm khi khai của dân tộc, cái tình cần lao của nhân dân, những sự nghiệp vẻ vang trong lịch sử, những nghệ thuật tinh xảo, khoa học huyền vi, đó là những cái tình hoa chân chính, đến như đối với dân tộc mà như một hạt bụi thành nhân, như một món đồ chơi, như một cái dây chuyền, thì cái quốc túy là gì? Là bao nhiêu những cái tình hoa của một nước.

lẽ không chín mà cũng quyết ly hôn; Mạnh tử đi xa về, khi vào buồng vợ không lên tiếng, vợ chưa kịp mặc áo mà trách là vô lễ. Học thuyết « tam tòng » (Bách hồ Thông) thì dạy rằng vua làm cương cho tôi (tôi phải trung với vua), cha làm cương cho con (con phải hiếu với cha), chồng làm cương cho vợ (vợ phải thuận với chồng). Học thuyết « tam tòng » (Trong Lễ kỷ) thì bắt đàn bà cả đời phải đứng vào địa vị vợ thành nhân; hết phục tòng cha mẹ, đến phục tòng chồng, rồi lại phục tòng cả con. « Từ đức » (cũng trong Lễ kỷ) của đàn bà là phải thêu thùa bánh trái cho khéo, nghĩa là phải khéo cái nghề trang sức xa xỉ và vô ích (công), phải dâng diêu cho dịp dâng kiêu mỹ để cho đẹp mắt kẻ trượng phu (dung), không ai biết thì không được nói, mở miệng ra thì phải trên kinh dưới nhường, lại cấm không được nói với người ngoài nhà (ngôn), nhà nề thì phải nhu thuận, phục tùng, khiêm nhường, dễ tính (hạnh). Đó chẳng phải là cái đức của kẻ nô lệ đó sao? Họ lại đem vấn đề trinh thảo nữa mà, giả dối, mà bỏ bước đàn bà. Đàn ông thì tha hồ xâm thiệp bấy thế, đàn bà thì phải « tòng nhất nhĩ chung », nếu chồng có chết thì phải đi tiết mà thờ chồng cho đến khi mình cũng chết.

Ấy do, cái đạo đức cũ đối với phụ nữ là thế đó. Cái đạo đức cũ đối với đàn ông như thế đó, thì em ta có nên sợ nó mà đi chăng? Cái luân lý Á đông mà chỉ có như vậy thì cũng nên mất đi, còn lại ngày nào thì cái cái uất ức bất bình cho nửa phần loài người còn đó mãi. Chỉ em ta không phải là muốn phá hoại đạo đức cũ em ta yêu cầu phải có một thứ đạo đức mới để cho đạo đức và tư cách của em ta lên, để em ta được hoàn toàn tự do mà phát triển cho hết năng lực.

Ồ! biết bao nhiêu người khóc tái tái thẳm trong chốn buồng sâu vì đứng trước phụ nữ đạo! biết bao nhiêu người ngơ ngác nhìn nhau giữa đám phong trần vì đạo đức bất lương, thế mà nhiều người còn đem cái đạo đức ấy ra làm tiếng kêu đàn để mê hoặc chúng.

Vấn đề phụ nữ đạo đức đem bàn vào phạm vi bài này không thể xiết được, chỉ nói ngay một câu rằng: cái đạo đức mới của em ta chúng ta yêu cầu xã hội phải lấy cái danh nghĩa « người » mà đối đãi với em ta, cũng đồng đẳng như đàn ông vậy.

Cái đạo đức của phụ nữ chúng ta là như vậy, chứ không phải là cái đạo đức thiên lệch nết trên kia.

Cái đạo đức thiên lệch ấy mà mất đi, thế thì em ta không cần phải chờ không tiếp xúc nữa vậy.

Dã-Lan nữ-sĩ

Tài bút. -- Trong bài đăng trên tạp chí nọ do của nhiều đoàn trên về gia đình giáo dục, gia đình triết học, nghĩa vụ của nó đối với chủ nghĩa, y-nghĩa sự học ngày xưa, cũng nhiều đều vật khác, đều là sai lầm cả, nhưng tôi không trích ra làm gì, vì mục đích của tôi không phải phê bình bài ấy, mà chỉ nhân đọc bài ấy mà phê bình cái tâm lý chung của một hàng đàn ông kia thôi. Sự nguy hiểm là bởi cái tâm lý ấy phổ thông, nên phải nói đến, chứ riêng một bài kia thì có đủ chỉ mà phê bình.

D. L.

D. L.

ĐỘC GIẢ LUẬN ĐÀN

CẢM TƯỞNG ĐỐI VỚI TỜ THÔNG TƯ CỦA QUAN HỌC CHÁNH TRƯỞNG
(Đọc ở Trường Quốc học ngày 23 Octobre 1928)

Tôi đọc báo Tiếng-Dân số 138, ra ngày 12 Décembre 1928, ở về mục thời sự Huế, có tờ thông tư của quan Học-chánh-trưởng Trung-kỳ. Trong tờ sức ấy, ông giục các ông hiệu trưởng trường Cao đẳng Tiểu-học và các trường kiêm bị ở các tỉnh phải thi hành ngay tờ thông tư của quan Khâm-sứ Trung-kỳ số 251 ra ngày 16/4/27.

Tức thay! Tờ thông tư của quan Khâm-sứ ra đã hơn một năm mà kỷ giả vẫn ù ù cạc cạc. Vì bấy lâu chưa được ban hành xem qua. Nay nhờ quan Học chánh nhắc lại, và có nhà báo Tiếng-dân trích đăng, nên mới rõ đầu đuôi là thế. Kỷ giả xem đi xem lại hai ba lần, càng xem thì ruột càng sôi sục, càng đọc thì giọng càng chua chát, không thể cầm lòng mà im hơi lặng tiếng được, bắt buộc phải mượn bút viết vài dòng, nhờ nhà báo đăng cho, để ngỏ bày tâm sự cùng chư độc giả vậy.

Cứ theo tờ sức đó, từ nay về sau trẻ con ở nơi nào đã có trường học thì phải thi không được phép thụ học ở trường kiêm bị tại tỉnh lý nữa. -- Trường của nhà nước lập ra là trường công cả, trẻ con ở nơi nào đã có trường thì con em có thể tự do chọn nơi học được. Có sao lại bắt buộc học ở trường nhà? -- Giả như một đứa trẻ ở nhà quê có ba con ở tỉnh, muốn học trường tỉnh cho tiện. Vậy nên xử trí ra thế nào?

Đuổi nó về trường nhà quê chăng? Ở trường nhà, tuy có đủ lớp, song cha mẹ thì nghèo đói, không thể cấp nhu phí được. Đưa nó về nhà quê chịu khó học, tuy ỏm ỏm chút, nhưng cũng được.

Thành thị lớn, những tại ngoại học sinh phải trọ ở nhà người hảo tâm có danh vọng. Các học sinh phần nhiều là con nhà nghèo cả, ai cũng muốn tìm nơi ở tiện mà trọ. Nay chẳng phải bắt họ ở nhà người có danh vọng. Người có danh vọng là hạng người nào? Hạng quan tư chăng? Hạng giàu có chăng? Thế thì bọn hàn sĩ lại tìm đâu cho ra học người ấy?

Mấy lần này, chưa từng thấy bọn học sinh nào, ngoài giờ học ra hoặc lương gạo nọ nài, hoặc giặt quần áo của, thì hành những thói đã man. -- Có sao lại bắt người bảo lãnh phải chịu trách nhiệm về tánh hành cử chỉ của học sinh?

Nghĩa chữ bảo lãnh là gì? Một là người đứng vay vớ. Vì như tên A vay cho tên B một số tiền, tên B không trả được thì tên A phải giả thay. -- Hai là người lĩnh kế can

án. Vì như tên N bị án phải giam hai năm, hết hạn ấy, quan trên sẽ cho người lãnh tên N. bảo lãnh nó về. Theo nghĩa giải trên đó, bọn học sinh có phải là người mắc nợ không? Có phải là người can án không? Vì lẽ gì lại bắt người bảo lãnh?

Ngạn ngữ có câu: học thầy không tày học bạn. Sách có câu: Học bất năng dĩ độc thành. Nay cầm

lấy bài này đây là dịch chữ Pháp correspondant. Tác giả giải thích chữ bảo lãnh theo chữ Hán nên sai với nghĩa chữ correspondant.

L. T. S.

không cho tự học lại mà học chung và ban học cùng nhau, ngoài nhà bảo lãnh, học sinh không được đến nhà nào, không được ở nơi nào cả.

Nước nào cũng thế, nhất là ở các nước văn minh, ngoài giờ học ra học sinh trường nào cũng có một vài cách giải trí có ích, nào tự tập chơi ban-lông, chơi đá cầu, nào rủ nhau xem sách đọc báo.

Quan học-chánh lại nói rằng: « Ở trên thế giới không có thanh niên nước nào mà để vì tánh tự đắc sinh ra du đảng phóng túng như thế? »

Ở cuối tờ thông tư của Quan Học-Chánh-trưởng có câu rằng: « ... đó là cái thông lệ ở các nước văn minh ». Kỷ giả vì chân chưa ra khỏi nhà, nên không rõ cái Học chánh ở các nước văn minh cho lắm. Nhưng tự nghĩ rằng: Đã gọi là văn minh sao lại có những vấn đề bỏ bước như thế!

Viết đến đây, bút cùn, mực cạn mà giấy cũng hết, không thể viết thêm được nữa.

Một người đọc báo

Quan Toàn-quyền Pasquier đã tới Saigon
Ngày 26 Décembre 1928, quan Toàn-quyền Pasquier đã đến Saigon hồi 4 giờ chiều. Hồi 5 giờ thì ngài tiếp quan-lại văn-võ ở phủ Toàn-quyền. Tối hôm ấy ngài đi dự tiệc của người Pháp và Nam đặt ở Thị-sảnh Saigon để tiễn biệt quan Thống-dốc Nam-kỳ Blanchard de la Brosse.

Bản-báo xin có lời mừng ngài!

TỜ CHÚT DÍNH CÔNG PHU XIN ĐỒNG-BẢO TÍN DỤNG

Thứ nhất -- Ai muốn dành tiền khi đi, may gặp làm giàu, rồi ra có vốn; xin góp tiền vào hội Vạn-quốc-Sư-sức ở tại Qui-nhon, do bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ hai -- Ai muốn bảo-kê xe điện, giả cả phải chăng, giấy tờ mau mắn, hư chưa mất thương, không cho khỏi dợ, xin giao xe cho hãng bảo-kê ở Trung-Pháp, ở tại Qui-nhon, do bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ ba -- Ai muốn tiêu thụ nội hoá thổ sản, hàng chay giả may, khỏi người hiệp-áp, xin góp tiền mua vải vóc, bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ tư -- Ai muốn bảo-kê xe điện, giả cả phải chăng, giấy tờ mau mắn, hư chưa mất thương, không cho khỏi dợ, xin giao xe cho hãng bảo-kê ở Trung-Pháp, ở tại Qui-nhon, do bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ năm -- Ai muốn góp vốn học pháp, chắc tay may lợi; xin ký cổ phần vào hội Vạn-quốc-Sư-sức ở tại Qui-nhon.

PHẠM-DIỆM

Chú ý! Chú ý!

Ai là chủ tiệm bán thuốc bắc « CHIN và SONG » nên tìm đến tiệm « QUÂN-THANG » ở đường CANTON-NAIS N 78-89 FAIFO là một nhà

buôn bán thuốc bắc, tập đoàn, trước đây 30 năm dư trên đường kinh-tế ai ai đều nghe tiếng; lần ai bán lẻ

già cả phải chăng, ai ở xa muốn hỏi giá cả gì, sáng lòng trả lời ngay.

Xin kính mời quý khách chiếu

có:

Chủ nhân kính cáo

QUÂN-THANG

Sirap TREKOL 0:75
Khởi họ

Pharmacie Montès

<https://doi.org/10.1016/j.jmb.2019.05.005>